

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky ve věci **žalobce: Pardubický kraj**, se sídlem Komenského náměstí 125, 530 02 Pardubice, **zastoupeného Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou** se sídlem Olomoucká 261/36, 789 85 Mohelnice, **proti žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, Masarykova 427/31, 602 00 Brno, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2016, č.j. 38401/16/5000-10470-711175 a ze dne 30. 8. 2016, č.j. 38402/16/5000-10470-711175,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30.8.2016, č.j. 38401/16/5000-10470-711175 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30.8.2016, č.j. 38402/16/5000-10470-711175 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 6.000 Kč na nákladech řízení k rukám právní zástupkyni žalobce Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky, a to ve lhůtě do 20 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30.8.2016, č.j. 38401/16/5000-10470-711175 bylo podle § 116 odst. 1 písm. a) zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), změněno k odvolání žalobce rozhodnutí - platební výměr Finančního úřadu pro Pardubický kraj (správce daně) č.j. 1209014/14/2800-04702-603010 ze dne 19.8.2014, jímž byl vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 6 679 495 Kč, tak, že výše odvodu byla stanovena na 3 939 466 Kč.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30.8.2016, č.j. 38402/16/5000-10470-711175 bylo podle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu, změněno k odvolání žalobce rozhodnutí - platební výměr Finančního úřadu pro Pardubický kraj (správce daně) č.j. 1209093/14/2800-04702-603010 ze dne 19.8.2014, jímž byl vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 178 734 Kč, tak, že výše odvodu byla stanovena na 695 200 Kč.

Žalovaný byl při vydání rozhodnutí vázán právním názorem nadepsaného krajského soudu vysloveným v rozsudku č.j. 52Af 18/2015-86 ze dne 2.12.2015, kdy mu bylo uloženo, jak bude rozvedeno níže, aby doplnil dokazování o listinu předloženou žalobcem (znalecký posudek) a dále, aby v případě zjištění porušení rozpočtové kázně při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně řádně aplikoval zásadu proporcionality.

Žaloba a vyjádření žalovaného:

Proti rozhodnutím žalovaného podal žalobce žalobu, v níž obdobně jako v žalobě proti předchozím rozhodnutím žalovaného v téže věci **zpochybnil skutková zjištění žalovaného** ohledně dosažení hlavního cíle i dílčích cílů projektu, **namítl nesprávnost a nezákonnost aplikace správního uvážení, zpochybnil správnost aplikace zásady proporcionality při stanovení výše odvodu za údajné porušení rozpočtové kázně a dovolával se ochrany práva na samosprávu.**

Žalobce uvedl, že nikdy v průběhu plnění dotovaného projektu nebyl postup příjemce dotace zpochybněn, podmínky dotace nebyly zcela jasné a byly v průběhu měněny. Stanovením odvodu za údajné porušení rozpočtové kázně byl proto narušen princip legitimního očekávání žalobce.

Žalobce dále namítl, že i kdyby byly výtky žalovaného správné, což však žalobce odmítá, většinová část dotovaného projektu proběhla i dle názorů poskytovatele dotace a kontrolních orgánů správně, stanovená výše odvodu tedy neodpovídá ani těm skutkovým zjištěním, která vzal za základ svého rozhodnutí žalovaný. Žalobce odmítá názor žalovaného, že tento uplatnil řádně princip proporcionality mezi závažností porušení podmínek poskytované dotace a výší ukládaného odvodu. Pokud jde o dosažení cílů projektu, trvá žalobce na tom, že „Školský portál

Pardubického kraje“ svým spuštěním cíle dotace naplnil, neboť jeho realizací byla pro školy a školská zařízení vytvořena platforma pro výměnu informací nejen mezi školami, ale i ve vztahu k veřejnosti.

Ve vztahu k právu na samosprávu žalobce odkázal na čl. 9 odst. 7 Evropské charty místní samosprávy, když poskytování dotací nesmí likvidovat základní svobodu místního společenství uplatňovat v rámci své působnosti volné uvážení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, ve svém písemném vyjádření setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak učinil v žalobou napadených rozhodnutích, přičemž trval na tom, že doplnění dokazování nevnese do věci nová skutková zjištění a dále na tom, že výše odvodu za porušení rozpočtové kázně byla stanovena v souladu se zásadou proporcionality.

Posouzení věci krajským soudem:

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) žalovaná rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Podle ust. § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, se pro účely tohoto zákona rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity,

Podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.

Podle ust. § 44a odst. 3 písm. a) rozpočtových pravidel, fyzická osoba nebo právnická osoba jiná než stát, která porušila rozpočtovou kázeň, je povinna provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. h).

Podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, odvod za porušení rozpočtové kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.

Žalobci byly v roce 2009 Českou republikou – Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) poskytnuty na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 08/1.1/32/2009 č. j. 19875/2009-46 ze dne 20.11.2009, ve znění Dodatku č. 1 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 08/1.1/32/2009 ze dne 25.02.2011 a Dodatku č. 2 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 08/1.1/32/2009 ze dne 28.11.2011 (dále „Rozhodnutí MŠMT“), peněžní prostředky v

celkové maximální výši 8 853 813,27 Kč (15 % prostředků, tj. 1 328 072,00 Kč, tvoří prostředky národního spolufinancování ze státního rozpočtu a 85 % prostředků, tj. 7 525 741,27 Kč, tvoří prostředky z Evropského sociálního fondu). Peněžní prostředky byly poskytnuty v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále též „OP VZ“) na realizaci projektu „Školský portál Pardubického kraje reg. č. CZ.1.07/1.1.00/08.0001“.

Dne 25.4.2013 byla u žalobce na základě podnětu poskytovatele MŠMT č. j. MSMT-13588/2013-46 ze dne 5.4.2013 zahájena daňová kontrola. Žalobce byl seznámen s výsledkem kontrolního zjištění písemností č. j. 337488/14/2800-04702-603010 ze dne 18.3.2014, k čemuž se dne 16.4.2014 vyjádřil. Správce daně uvedl stanovisko k vyjádření daňového subjektu na straně 13-18 zprávy o daňové kontrole č. j. 505160/14/2800-04703-110184 ze dne 21.7.2014. Na základě stanoviska správce daně došlo k dílčím změnám výsledku kontrolního zjištění, avšak závěr výsledku kontrolního zjištění zůstal nezměněn. Daňová kontrola byla ukončena dne 21.7.2014 projednáním zprávy o daňové kontrole a podpisem protokolu č. j. 505834/14/2800-04702-603010. Dle výsledku kontrolního zjištění nedodržel žalobce následující podmínky Rozhodnutí MŠMT:

– v části I „Obecné vymezení dotace“ bod 3. „Účel dotace“:

„Účelem dotace je realizace projektu v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost v prioritní ose 1 – Počáteční vzdělávání oblasti podpory 1.1 - Zvyšování kvality ve vzdělávání a provádění klíčových aktivit, které jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto Rozhodnutí.“

– v části I „Obecné vymezení dotace“ bod 4. „Lhůta, v níž má být dosaženo účelu dotace“:

„Účelu dotace musí příjemce dosáhnout ve lhůtě: - projekt je zahájen datem akceptace tohoto rozhodnutí, případně datem pozdějším stanoveným v harmonogramu projektu, který je přílohou tohoto rozhodnutí. - datum ukončení realizace projektu do 30.11.2011.“

– v části II „Povinnosti příjemce dotace“ bod 1. „Užití dotace“:

„Příjemce dotace je povinen využívat dotaci v souladu s tímto Rozhodnutím, s Příručkou pro příjemce finanční podpory u Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, uvedenou v příloze č. 2 tohoto Rozhodnutí, Metodickým dopisem č. 4 Doporučení pro stanovení rozmezí mezd/platů v projektech OP VK platným od 29. srpna 2008, Metodickým dopisem č. 11 Úprava postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci OP VK, účinným od 1. srpna 2009 a platnými právními předpisy.“

– v části II „Povinnosti příjemce dotace“ bod 5. „Monitorování“ odst. 1.:

„Příjemce dotace je povinen naplnit monitorovací indikátory, které jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto Rozhodnutí a v příloze c. 7 tohoto Rozhodnutí.“

Uvedená porušení kvalifikoval správce daně jako porušení podmínek Rozhodnutí, čímž došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a Národního fondu ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, čímž žalobce porušil rozpočtovou kázeň ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Zpráva o daňové kontrole tvořila v souladu s ust. § 147 odst. 4 daňového řádu odůvodnění vydaných platebních výměrů.

Žalovaný svými rozhodnutími ze dne 20.3.2015 zamítl odvolání podaná proti vydaným platebním výměrům správce daně č.j. 1209014/14/2800-04702-603010 ze dne 19.8.2014, jímž

byl vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 6 679 495 Kč a č.j. 1209093/14/2800-04702-603010 ze dne 19.8.2014, jímž byl vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 178 734 Kč. Nadepsaný krajský soud ve svém předchozím rozsudku č.j. 52Af 18/2015-86 ze dne 2.12.2015 uznal žalobu podanou proti takovým potvrzujícím rozhodnutím žalovaného za důvodnou, a to pro zcela zásadní žalobní námitku vytýkající žalovanému absenci uplatnění principu proporcionality při stanovení výše odvodů za porušení rozpočtové kázně, kdy se v tomto ohledu krajský soud řídil ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“; rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10.10.2014, č. j. 4 As 117/2014 – 39 (odstavec 59), uvedl, že *„při posouzení povahy porušení jakékoliv podmínky stanovené poskytovatelem dotace je třeba zohlednit princip proporcionality, neboť i porušení podmínky stanovené poskytovatelem dotace jako závažné nemusí ještě samo o sobě znamenat to, že při čerpání dotace došlo k porušení rozpočtové kázně. Zásada proporcionality tak má své místo jak v řízení o poskytnutí dotace tak i v řízení o kontrole zaměřené na čerpání dotace.“* Dle Nejvyššího správního soudu nelze *„opomíjet různou míru důležitosti jednotlivých podmínek poskytnutí dotace z hlediska jejího účelu, předmětu a smyslu“* (odstavec 57 in fine odůvodnění cit. rozsudku). Proto v některých případech může dojít k tomu, že *„přestože došlo k porušení ustanovení smluvních podmínek, nedojde k porušení rozpočtové kázně“* (odstavec 53 odůvodnění cit. rozsudku). Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil (odstavec 52 odůvodnění cit. rozsudku), že *„poměrování rozsahu a míry závažnosti porušení stanovených podmínek smyslem a účelem dotace nejde nad rámec zákona o rozpočtových pravidlech, ani se nejedná o odchýlení od zákonem předepsaných pravidel“*. Obdobně v rozsudku ze dne 5.12.2014, č. j. 4 As 215/2014-40, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že je třeba *„v rámci úvahy o sankčním odvodu“* – mimo jiné – *„posoudit závažnost jednotlivých pochybení“* a *„dopady zjištěných pochybení“*.

Ve vztahu ke skutkovým zjištěním pak krajský soud v uvedeném rozsudku zavázal žalovaného k provedení důkazu žalobcem předloženým znaleckým posudkem ze dne 15. 6. 2015 zpracovaným na základě jeho žádosti Pedagogickou fakultou Univerzity Hradec Králové, s tím, že pokud žalovaný opětovně dospěje k závěru o zákonnosti uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně, **pak je povinen svoje úvahy řádně odůvodnit, tj. podrobit výši případně stanoveného odvodu testu proporcionality ve vztahu k četnosti a zejména závažnosti porušení podmínek dotace, přičemž zohlední, zda účel poskytnuté dotace byl naplněn. Krajský soud zdůraznil, že výsledek správního uvážení musí být přezkoumatelný, tedy z rozhodnutí musí být zjevné, na základě jakých okolností správní orgán rozhodoval a jak je jednotlivě i v jejich souhrnu ve vztahu k výslednému rozhodnutí vyhodnotil.** Krajský soud apeloval na přesvědčivost odůvodnění rozhodnutí, které mělo být žalovaným následně vydáno, a zdůraznil odkaz na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 6 A 25/2002-42, ze dne 23.3.2005: *„Absolutní či neomezené správní uvážení v moderním právním státě neexistuje. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v první řadě z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd. Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu.“*

V obnoveném řízení žalovaný doplnil dokazování, přičemž správně vyhodnotil žalobcem předložený znalecký posudek výstupů e-learningových materiálů v rámci realizace projektu reg. č. CZ.1.07/1.1.00/08.001 ze dne 15.6.2015 zpracovaný na základě žádosti žalobce Pedagogickou

fakultou Univerzity Hradec Králové, který měl prokázat kvalitu projektu ve smyslu hlavního cíle i dílčích cílů projektu, jako důkaz listinou předložený daňovým subjektem (viz rozsudek NSS č. j. 1 Afs 69/2010-127 ze dne 9.10.2010). Žalovaný po doplnění dokazování uzavřel, že toto nepřineslo nová skutková zjištění ve věci, neboť správce daně rozporoval naplnění cíle 2 „*Vytvoření systematizovaného souboru elektronických didaktických materiálů jako doplněk klasických tištěných učebnic a výukových materiálů*“, přičemž tato okolnost není ve znaleckém posudku nijak zpochybňována. Znalecký posudek nepodává odpověď na otázku, zda byly naplněny monitorovací indikátory, neboť nebyly k dispozici. Toto zhodnocení je dle krajského soudu v souladu s obsahem předloženého znaleckého posudku žalobcem, nelze mu vytýkat rozpor s obsahem správního spisu. Pokud jde o skutkové závěry žalovaného, krajský soud konstatuje, že k nim nemá výhrady, skutková zjištění včetně odůvodnění jsou dostatečně uvedena v žalovaných rozhodnutích ve spojení s rozhodnutími správce daně (zejména ve zprávě o daňové kontrole). Co do skutkových zjištění proto krajský soud z důvodu shody s žalovaným odkazuje na jeho rozhodnutí ve spojení s rozhodnutími správce daně. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci výslovně v právě vymezeném rozsahu činí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.7.2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2.7.2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29.5.2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

Ve věci bylo zjištěno nesplnění indikátoru nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ŽP. Žalobce uvedl 15 vytvořených produktů, avšak u 7 z nich bylo prokázáno, že byly vytvořeny a zveřejněny před zahájením realizace projektu, když 6 ks bylo v roce 2008 a 1 ks v roce 2009 publikováno na Metodickém portálu RVP, přičemž soubory byly pro žalobce zpracovány autorem Mgr. L. Š. v e-learningovém systému OLAT, testy byly doplněny dodatečně po termínu ukončení projektu, v průběhu daňové kontroly. Další 2 prezentace téhož autora byly v roce 2011 a 2010 zveřejněny na webových stránkách M. š. Cílovou skupinou přitom nebyli primárně studenti středních škol, toto kritérium bylo splněno pouze u 2 ks (str. 5, 6, 7 zprávy o daňové kontrole). Dle žalovaného byly cíle projektu naplněny nekvalitně, přičemž dílčí cíle nebyly naplněny, což zdůvodnil tím, že nebyla zajištěna cílená odborná komunikace a výměna zkušeností mezi školami, portál byl vytvořen pro širokou veřejnost, ačkoliv toto nebylo původním cílem projektu; naproti tomu např. nebyl vytvořen systemizovaný soubor elektronických didaktických materiálů (str. 8, 9, 10 zprávy o daňové kontrole). Podle krajského soudu nelze předložené projekty Mgr. L. Š. považovat za nově vytvořené ani inovované, neboť bylo prokázáno jejich zhotovení či zveřejnění na jiném místě v době před ukončením projektu, přičemž doplnění materiálu o testy v průběhu daňové kontroly tento pohled na věc nemůže změnit. Jakkoliv může být zpřístupnění vytvořeného školského portálu široké veřejnosti vnímáno pozitivně, nenahrazuje tato okolnost zjištěné nedostatky v naplnění stanoveného cíle, jímž bylo vytvoření odborné platformy pro výměnu odborných zkušeností mezi školami a jednotlivými pedagogy.

Pokud jde o stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, pak má krajský soud za to, že žalovaný nedostal beze zbytku jemu uložené povinnosti předchozím rozsudkem nadepsaného soudu řádně aplikovat při stanovení výše odvodu za případné porušení rozpočtové kázně zásadu proporcionality, byť se o to zjevně pokusil.

K pojetí aplikace principu proporcionality je na místě uvést, že je předně nutné ve vztahu ke každému nesouladu s podmínkami poskytnutí dotace zhodnotit, zda se jedná o závažné, či méně závažné nebo dokonce o marginální či zcela formální porušení. Ve vztahu k nikoliv závažnému porušení podmínek dotace lze odkázat na rozsudek NSS č.j. 9 Afs 182/2016 – 41 ze dne 4.1.2017:

„[33] V judikatuře se objevují tři způsoby odůvodnění proporcionality výše odvodu za formální či marginální porušení povinností příjemcem dotace (viz rozsudek NSS ze dne 12.10.2016, č. j. 1 Afs 116/2016 – 34) : (1) Proporcionalitu je třeba zvažovat již při určování, zda došlo k porušení rozpočtové kázně. Pokud pochybení bylo pouze formálního charakteru a nemá vliv na účel, který je poskytnutím dotace sledován, nemůže se jednat o kvalifikované porušení rozpočtové kázně (srov. např. rozsudky ze dne 16.7.2008, č. j. 9 Afs 202/2007 – 68, ze dne 27.6.2012, č. j. 5 Afs 8/2012 – 42, ze dne 10.10.2014, č. j. 4 As 117/2014 – 39); (2) Princip proporcionality se použije až při rozhodování o výši odvodu, a to tak, že týká-li se daná nesrovnalost samostatné části poskytnuté dotace, odvod se má týkat pouze celé takto vymezené sumy (srov. např. rozsudek ze dne 30.5.2014, č. j. 7 Afs 91/2013 – 28); (3) Princip proporcionality se použije až při rozhodování o výši odvodu, a to tak, že individuální okolnosti rozpočtové kázně se musí promítnout ve výši odvodu, byť shledané pochybení zasahuje celý objem poskytnuté dotace. Stoprocentní odvod totiž nemůže být důvodný, jedná-li se o marginální nedostatek při čerpání dotace (srov. např. rozsudky ze dne 26.9.2014, č. j. 2 As 106/2014 – 46, ze dne 5.12.2014, č. j. 4 As 215/2014 – 40). K nedávné doktrinní reflexi nejednotnosti judikatury srov. Matušková, T. Proporcionalita odvodu za porušení rozpočtové kázně příjemcem dotace. Právní rozhledy, 2016, č. 3, s. 86-95.

[34] Citovaná judikatura se žádným způsobem nedotýká proporcionality při hodnocení závažných pochybení, která mohla zásadně ovlivnit smysl poskytnutí veřejných prostředků. První ani třetí linie judikatury k této situaci vůbec nepromlouvá, přímo se zabývá pouze marginálním porušením. Druhá linie říká, že jakékoliv porušení, marginální i nemarginální, znamená povinnost odvést všechny samostatně oddělitelné prostředky, kterých se pochybení týkalo.

[35] Marginálním porušením povinností příjemce dotace, je administrativní pochybení, jako např. nenahlášení změny provozovny v rozporu s dotačními podmínkami (č. j. 9 Afs 202/2007 – 68), administrativní nedostatek ve fakturaci bez vlivu na čerpání prostředků ze státního rozpočtu (č. j. 2 Afs 49/2013 – 34), opožděné předložení daňových dokladů prokazujících účel použití finanční výpomoci (č. j. 7 Afs 91/2013 – 28), opožděné předložení monitorovací zprávy (č. j. 2 As 106/2014 – 46), či zpoždění ve vyčerpání finančních prostředků (č. j. 4 As 117/2014 – 39).“

Z uvedené judikatury je zřejmé, že pro výpočet výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je stěžejní vyhodnocení jednotlivých zjištění nesouladu s podmínkami dotace z pohledu jejich závažnosti, přičemž toto vyhodnocení musí být řádně odůvodněno. Takové jednoznačné a přezkoumatelné úvahy, kdy by byla zcela konkrétně označena jednotlivá pochybení za zásadní či marginální, případně formální, však v rozhodnutích žalovaného absentují. Následně je pak třeba marginální či formální pochybení uvést do kontextu s případnými závažnými pochybeními příjemce dotace a zejména s účelem dotovaného projektu. Tedy nelze dle krajského soudu akceptovat přístup mechanického sčítání procentuálního stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně za každé jednotlivé pochybení bez posouzení celkového naplnění účelu dotace a bez posouzení významu konkrétního pochybení právě z pohledu ohrožení smysluplnosti a

životaschopnosti dotovaného projektu. V dané věci však žalovaný vyspecifikoval dílčí pochybení a k nim přiřadil příslušné procentuální vyměření výše odvodu (str. 13 žalovaných rozhodnutí). Takový přístup, byť se může jevit *prima facie* jako zákonný, postrádá právě zohlednění důležitosti souhrnu jednotlivých pochybení ve vztahu ke klíčovému ukazateli, totiž k naplnění účelu dotace. Žalovaný přitom sám v odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvedl, že ze čtyř dílčích cílů „rozporuje výhradně naplnění dílčího cíle 2 „Vytvoření systematizovaného souboru elektronických didaktických materiálů jako doplněk klasických tištěných učebnic a výukových materiálů“ (str. 5 žalovaných rozhodnutí). Tedy dle žalovaného nebyl naplněn cíl dotace z jedné čtvrtiny, přesto však byl stanoven odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši téměř 59 % z výše skutečně poskytnuté dotace (odvod do Národního fondu ve výši 3 939 466 Kč z poskytnuté dotace ve výši 6 679 495 Kč; odvod do státního rozpočtu ve výši 695 200 Kč z poskytnuté dotace ve výši 1 178 734 Kč). Ve vztahu ke skutkovým zjištěním žalovaného, které krajský soud na rozdíl od žalobce neshledal nedůvodnými, je stanovení výše odvodu zcela nepřiměřené, tedy nelze uzavřít, že žalovaný v dané věci řádně aplikoval zásadu proporcionality.

Krajský soud doplňuje, že má za to, že žalobce jako daňový subjekt, je povinen dodržovat podmínky dotace, obdobně jako ostatní příjemci dotací. Krajský soud neshledal, že by podmínkami dané dotace, jejíž účel lze v obecné rovině vymezit jako zkvalitnění školství, bylo ohroženo či porušeno právo žalobce na volné uvážení v souvislosti s výkonem územní samosprávy. Žalobce toto své tvrzení ani blíže nespecifikoval.

Krajský soud ze shora uvedených důvodů obě žalovaná rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), v němž žalovaný znovu posoudí význam jednotlivých skutkových zjištění porušení podmínek poskytnutí dotace, tyto řádně odůvodní z pohledu jejich důležitosti, tj. z pohledu splnění účelu dotace, zejména z pohledu funkčnosti projektu a jeho zamýšleného a skutečného přínosu a znovu v souvislosti se všemi individuálními okolnostmi věci, včetně zřetelnosti podmínek dotace a průběhu komunikace mezi poskytovatelem dotace a žalobcem jako příjemcem, odůvodní svůj případný závěr o porušení rozpočtové kázně a následně stanoví výši odvodu, kterou v uvedeném směru rovněž dostatečně podrobně a přezkoumatelným způsobem odůvodní (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci byla proti žalovanému přiznána uplatněná úhrada soudního poplatku za podání žaloby proti dvěma rozhodnutím správního orgánu ve výši 3 000,-Kč za každé rozhodnutí podle položky č. 18, bod 2 písm. a) sazebníku zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta ke splnění uložené povinnosti pak byla určena v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s. Pokud jde o další náklady řízení vyčíslené právní zástupkyní žalobce, a to odměnu za poskytnutí právní služby a paušální náklady, ty krajský soud žalobci nepřiznal, neboť projednávaná věc byla z pohledu úspěšných žalobních námitek již vyjudikována, jak uvedeno shora, přičemž žalobce nesporně disponuje vlastními odborníky v oblasti finančního práva (k tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ve věci sp. zn. II. ÚS 736/12 či usnesení Ústavního soudu ve věci IV. ÚS 1192/13).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 20. září 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: